

at tage den store Fortjeneste. Ved dette Lovforslag søger Ministeren at sætte en Stopper for den Trafik, og det kan jeg, som sagt, give min Tilslutning. Jeg kan det saa meget mere, som det forekommer mig, at vore Redere i deres Forhold overfor Arbejderne ikke under Krigen har handlet særlig anerkendelsesværdigt. Ganske vist har Sømændene og Fyrbøderne faaet et Tillæg, et meget beskedent Tillæg, til deres Lønninger, og de har ogsaa, efter lange Stridigheder og Forhandlinger, faaet et Krigstillæg. Men dette Krigstillæg er i Forhold til den Fortjeneste, Rederne har baaret hjem, en meget fattig Løn. Hvis Staten havde overtaget Tonnagen, føler jeg mig overbevist om, at de danske Sømænd og Fyrbødere vilde have været stillede anderledes godt, end Tilfældet er nu, da Skibsfarten drives af private. Mange danske Sømænd har vovet deres Liv, og mange har mistet det, men der er neppe en eneste Sømænd, der er blevet velhavende under Krigen. Vore Redere har mistet en Del af deres Skibe, det er rigtigt, men de fleste er blevet meget rige Mennesker under Krigen. Saaledes har Lys og Skygge skiftet over Havet for vore Sømænd. Jeg tror, at naar man fra visse Sider her i Landet, fra Sider, som ellers aldrig nogen Sinde forherliger Arbejderne, i Øjeblikket er saa tilbøjelig til at forherlige de danske Sømænd, sker det af særlige Grunde, som jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa i dette Øjeblik.

Den højtærede Minister foreslaar, at der indføres en Statskontrol, hvorefter intet Skib maa bortfragtes eller overdrages til Udlandet uden Ministerens Samtykke, og det er, som sagt, en Skærpelse af de to Cirkulærer, der er udstedte i saa Henseende. Jeg har intet imod denne Skærpelse. Jeg tror, det er i Samfundets Interesse, at man paa en Maade krænker Ejendomsretten med dette Lovforslag. Det er sikkert nødvendigt. Den Ængstelse, man fra visse Sider føler overfor dette Skridt af Ministeren, forekommer mig uberettiget. Den nuværende Handelsminister er en Mand, der hele sit Liv har indtaget en fremtrædende Plads indenfor Erhvervslivet her i Danmark, og hvorfor skulde han som Minister haandhæve denne Lov, som om han kun havde til Hensigt at hemme Skibsfarten? Det tror jeg ikke, den højtærede Handelsminister agter. Det ønsker jeg og mine Partifæller heller ikke, at han skal gøre. Naar Staten ikke overtager Skibene, har den hverken Risiko eller Ud-

sigt til Fordel ved Driften af dem, og saa maa den naturligvis handle hensynsfuldt overfor dem, der løber Risikoen. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den højtærede Minister vil administrere Loven saaledes.

Det samme ønsker jeg at sige med Hensyn til Bestemmelsen om Salg af Skibe. Det vilde selvfølgelig være i højeste Grad forkasteligt, om vore nye og bedste Skibe blev solgt til Udlandet under de nuværende Forhold. Det er der ingen, der kan ønske, og det maa jeg haabe, at den højtærede Minister vil forhindre i Henhold til den her foreslaaede Lov. Men vi er alle vidende om, at der indenfor den danske Handelstonnage er en Del meget gamle Skibe, som vil gøre en tvivlsom Nytte, naar Krigen er sluttet, som sluger mange Kul og sejler daarligt. Hvis man kan afhænde disse gamle Skibe til Udlandet til høje Priser, mener jeg, at det maa afhænge af den højtærede Handelsministers Skøn og Syn paa dette Spørgsmaal, om man skal gøre det eller ej. Jeg tror, man i saa Henseende trygt kan overlade denne Lov til den højtærede Handelsministers Administration.

Hvis man administrerer Loven paa denne Maade, kan jeg ikke tro andet, end at vort Land vil have den fornødne Tonnage til Raadighed, naar Krigen slutter, og der atter bliver Tale om at føre Varer her til Landet. Vort Land er nemlig mellem de heldigste Lande i Verden i Retning af Tonnage. I Norge har man 539 Registertons pr. 1,000 Indbyggere, i Storbritannien har man 243 Registertons, i Danmark 162 Registertons, i Sverige 133, medens Tyskland kun har 44 Registertons pr. 1,000 Indbyggere. Man vil heraf se, at Danmark er det trediebedst stillede Land i Henseende til Tonnage i Forhold til Landets Indbyggertal, og man maa som Følge deraf gaa ud fra, at Danmark har gode Betingelser for, naar Krigen slutter, at have den fornødne Tonnage til at hente alle de Varer hjem, som bliver nødvendige for atter at bringe Erhvervslivet her i Danmark i Gang. Dette kan vi kun glæde os over. Til Gengæld er Danmark et af de Lande, der benytter den største Tonnage i Verden. I 1913 var den ind- og udgaaende udenrigske Skibsfart pr. 1,000 Indbyggere her i Landet ikke mindre end 6,604 Registertons, i Storbritannien kun 3,500 og i Tyskland 799. Man vil se, at Danmark har en kolossal Skibsfart i Forhold til sit Indbyggertal, og det hænger selvfølgelig sammen med, at vi